

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 13. decembar 2021.godine
Br.ref.:RK 1915/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI89/21

Podnosilac

Hekuran Sokoli

**Ocena ustavnosti presude Apelacionog suda
PAKR. br. 4/21 od 16. februara 2021. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Hekuran Sokoli, iz Prištine, koji se nalazi na odsluženju kazne u Kazнено-popravnom centru u Smrekovnici, koga pred Ustavnim sudom zastupa njegov otac Shaban Sokoli (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [PAKR. br. 4/21] Apelacionog suda Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud) od 16. februara 2021. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti osporene presude, kojom su, prema navodima podnosioca zahteva, povređena njegova prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individuelni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), kao i na pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 14. maja 2021. godine, podnosilac je podneo svoj zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 17. maja 2021. godine, na osnovu stava 5. člana 114. [Sastav i mandat Ustavnog suda] Ustava i pravila 12. (Izbor predsednika i zamenika predsednika) Poslovnika, sudija Gresa Caka-Nimani je izabrana za predsednicu Ustavnog suda. Na osnovu stava (4) pravila 12. Poslovnika i odluke Suda KK-SP. 71-2/21, utvrđeno je da sudija Gresa Caka-Nimani preuzima dužnost predsednice Suda po isteku mandata trenutne predsednice Suda, Arte Rama-Hajrizi, dana 26. juna 2021. godine
7. Dana 18. maja 2021. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Selvetu Gërxhaliu-Krasniqi za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Arta Rama-Hajrizi (predsedavajuća), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
8. Dana 25. maja 2021. godine, na osnovu tačke 1.1 stava 1. člana 9. (Prevremeni istek mandata) Zakona i pravila 7. (Ostavka na dužnost sudije) Poslovnika, sudija Bekim Sejdiu je podneo svoju ostavku na mesto sudije pri Ustavnom sudu.
9. Dana 31. maja 2021. godine, predsednica Suda, Arta Rama-Hajrizi je odlukom br. KK 66/21 utvrdila da se sudija Gresa Caka-Nimani imenuje za predsedavajuću veća za razmatranje u slučajevima u kojima je bila imenovana za člana veća, uključujući i trenutni slučaj.
10. Dana 26. juna 2021. godine, na osnovu stava (4) pravila 12. Poslovnika i odluke Suda KK-SP. 71-2/21, sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela dužnost predsednice Suda, a na osnovu tačke 1.1 stava 1. člana 8. (Istek mandata sudije)

Zakona, predsednici Arti Rama-Hajrizi je istekao mandat predsednice i sudije Ustavnog suda.

11. Dana 28. juna 2021. godine, predsednica Suda, Gresa Caka-Nimani je odlukom br. K.SH. KI 89/21 o zameni sudija u veću za razmatranje, utvrdila da se sudija Gresa Caka-Nimani imenuje za člana u veću za razmatranje umesto sudije Arte Rama-Hajrizi.
12. Dana 6. septembra 2021. godine, Sud je obavestio advokata Murata Demollija (koji je prvobitno figurisao kao zastupnik podnosioca zahteva) o registraciji zahteva i tražio od istog da dostavi punomoćje za zastupanje podnosioca zahteva.
13. Dana 21. septembra 2021. godine, Sud je primio podnesak od podnosioca zahteva kojim je obavestio Sud da ovlašćuje svog oca Shabana Sokolija za svog zastupnika u postupku pred Sudom.
14. Dana 18. oktobra 2021. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od istog potvrdu da stoji pri zahtevu koji je podneo Sudu, te tražio potvrdu za punomoćje.
15. Dana 22. oktobra 2021. godine, Sud je primio podnesak podnosioca zahteva kojim je potvrdio punomoćje da ga njegov otac, Shaban Sokoli, zastupa u postupku pred Sudom.
16. Dana 4. novembra 2021. godine, Sud je obavestio Apelacioni sud o registraciji zahteva.
17. Dana 25. novembra 2021. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

18. Dana 27. februara 2017. godine, Osnovno tužilaštvo u Prištini (u daljem tekstu: Osnovno tužilaštvo) je podiglo optužnicu [PP/I. br. 617/2016] protiv podnosioca zahteva, zbog osnovane sumnje da je izvršio krivično delo "*Ubistvo u pokušaju*" iz člana 178. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakonika Republike Kosovo (u daljem tekstu: KZRK) i "*Neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja*" iz stava 1. člana 374. KZRK-a jer je u kući podnosioca zahteva, poslednje pomenuti, nakon svađe, ranio iz oružja lice L.SH.
19. Dana 11. decembra 2019. godine, Osnovni sud u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud) je presudom [PKR. br. 74/2017] oglasio podnosioca zahteva krivim za izvršenje krivično dela "*Laka telesna povreda*" iz stava 2. u vezi sa stavom 1. člana 188. KZRK-a i "*Neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja*" iz stava 1. člana 374. KZRK-a. Podnosiocu zahteva je izrečena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine za krivično delo "*Laka telesna povreda*" i novčana kazna u iznosu od 2000 (dve hiljade) evra za krivično delo "*Neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja*". Što se tiče izvršenja kazne zatvora, Osnovni sud je odlučio da će zbog njegovih

obaveza, podnosilac zahteva izdržavati kaznu na poluslobodi. Osnovni sud je u obrazloženju svoje presude naveo da su uzete u obzir olakšavajuće okolnosti, kao što je priznanje krivice za krivično delo "*Neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja*" iz stava 1. člana 374. KZRK-a, držanje optuženog pre i posle izvršenja krivičnog dela i njegova kriminalna prošlost.

20. Dana 3. marta 2020. godine, Apelacioni sud je postupajući po žalbi, rešenjem [PAKR. br. 39/2020] ukinuo presudu [PKR. br. 74/2017] Osnovnog suda i vratio predmet na ponovno suđenje, predlažući da se u konkretnom slučaju, s obzirom na okolnosti predmeta, izvrši ponovno izvođenje dokaza radi utvrđivanja da li se isti odnose na krivično delo "*Laka telesna povreda*" iz stava 2. u vezi sa stavom 1. člana 188. KZRK-a ili "*Ubistvo u pokušaju*" iz člana 178. u vezi sa članom 28. KZRK-a. Apelacioni sud je dalje u obrazloženju naveo i da se kazna koja je izrečena podnosiocu zahteva izriče samo za lakša krivična dela.
21. Dana 26. novembra 2020. godine, Osnovni sud je postupajući u ponovljenom suđenju, presudom [PKR. br. 181/2020] oglosio podnosioca zahteva krivim za izvršenje krivičnih dela "*Laka telesna povreda*" iz stava 2. u vezi sa stavom 1. člana 188. KZRK-a i "*Neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja*" iz stava 1. člana 374. KZRK-a. Podnosiocu zahteva su izrečene kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine za krivično delo "*Laka telesna povreda*" i novčana kazna u iznosu od 2000 (dve hiljade) evra za krivično delo "*Neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja*". Što se tiče kvalifikacije krivičnog dela, Osnovni sud je odlučio da prekvalifikuje krivično delo u "*Laka telesna povreda*" na osnovu iskaza optuženog i svedoka, kao i činjeničnih okolnosti slučaja. Takođe, povodom nalaza u rešenju [PAKR. br. 39/2020] Apelacionog suda u vezi sa izricanjem kazne poluslobode za lakša krivična dela, Osnovni sud je naveo da član 61. KZRK-a o poluslobodi ne predviđa da se ova kazna može izricati samo za lakša krivična dela.
22. Dana 18. decembra 2020. godine, Osnovno tužilaštvo je protiv gore navedene presude Osnovnog suda izjavilo žalbu [PP. I. br. 617/2016] Apelacionom sudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da Apelacioni sud usvoji žalbu i *da ožalbenu presudu ukine i istu preinači u skladu sa dokazima predloženim u toj žalbi*.
23. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je dostavio Apelacionom sudu odgovor na žalbu Osnovnog tužilaštva, sa predlogom da se žalba odbije kao neosnovana, a da se ožalbena presuda potvrdi.
24. Dana 16. februara 2021. godine, Apelacioni sud je presudom [PAKR. br. 4/21] delimično usvojio žalbu Osnovnog tužilaštva, te preinačio presudu [PKR. br. 181/20] Osnovnog suda u pogledu kvalifikacije krivičnog dela i odluke o kazni, tako što je Apelacioni sud našao da su se stekli elementi krivičnog dela "*Ubistvo u pokušaju*" iz člana 178. u vezi sa članom 28. KZRK-a, i izrekao kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) meseca, dok je preostali deo presude Osnovnog suda potvrdio.
25. U vezi sa konkretnim žalbenim navodom Osnovnog tužilaštva i odgovorom na žalbu podnosioca zahteva, Apelacioni sud je utvrdio da ožalbena presuda nije

zahvaćena bitnim povredama odredaba krivičnog postupka, ali je ocenio da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio da radnje optuženog predstavljaju krivično delo *“Laka telesna povreda”*. U tom kontekstu, Apelacioni sud je ocenio kao neosnovan navod Osnovnog tužilaštva da prekvalifikacija krivičnog dela od strane prvostepenog suda nije bila u skladu sa činjeničnim stanjem, odnosno iskazima oštećenog i svedoka, pošto se u radnjama podnosioca zahteva stiču svi elementi krivičnog dela *“Ubistvo u pokušaju”* iz člana 178. u vezi sa članom 28. KZRK-a. Povodom nalaza da je podnosilac zahteva postupao sa umišljajem da oštećenog liši života, Apelacioni sud je ocenio *“...iako je znao da je pucao vatrenim oružjem, on izlazi iz svoje kuće i uzima auto oštećenog sa namerom da pobegne sa lica mesta, iz čega proizilazi da je optuženi bio svestan radnji i posledica koje je prouzrokovao korišćenjem oružja u pravcu oštećenog L.SH.”*.

26. Žalbeni navod Osnovnog tužilaštva o krivičnoj sankciji, Apelacioni sud je ocenio kao osnovan, smatrajući da kazna koju je izrekao prvostepeni sud nije u srazmeri sa društvenom opasnošću krivičnog dela i da su prilikom izricanja vrste i visine kazne olakšavajuće okolnosti preценjene.
27. Dana 15. marta 2021. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Vrhovnom sudu protiv presude [PAKR. br. 4/21] Apelacionog suda, navodeći da nisu analizirani svi dokazi i da je nepravilno optužen za krivično delo *“Ubistvo u pokušaju”* iz člana 178. u vezi sa članom 28. KZRK-a. Podnosilac zahteva je svojom žalbom tražio da se njegov predmet vrati na ponovno suđenje.
28. Dana 22. aprila 2021. godine, Vrhovni sud je rešenjem PA. II. br. 2/2021, odbacio, kao nedozvoljenu, žalbu podnosioca zahteva, te utvrdio da je: *“protiv presude Apelacionog suda dozvoljena žalba Vrhovnom sudu Kosova ako je Apelacioni sud preinačio oslobađajuću presudu Osnovnog suda ili zamenio osuđujućom presudom za optuženog ili kada mu je presudom Osnovnog suda ili Apelacionog suda izrečena kazna doživotnog zatvora”*.

Navodi podnosioca zahteva

29. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da su mu povređena prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava.
30. Podnosilac zahteva pre svega navodi da je Apelacioni sud pogrešno ocenio odlučujuće okolnosti u vezi sa slučajem. Podnosilac zahteva tvrdi da je Apelacioni sud prilikom prekvalifikacije krivičnog dela *“Ubistvo u pokušaju”*, za koje podnosilac zahteva tvrdi da je nepravilno optužen, nije detaljno analizirao sve dokaze, nije uzeo u obzir okolnosti u kojima je izvršeno krivično delo, olakšavajuće okolnosti.
31. Podnosilac zahteva dalje navodi: *“Apelacioni sud je takođe preinačio prvostepenu presudu u pogledu odluke o kazni, čime je meni kao hraniocu porodice onemogućio da kaznu zatvora odslužim na poluslobodi zbog obaveza”*.
32. Podovom navoda o povredi člana 31. Ustava, podnosilac zahteva naglašava da je Apelacioni sud zanemario dokaze koji ukazuju na to da on nije imao nameru da liši života oštećenog, već samo da se udalji iz njegove kuće, prilikom

kvalifikacije krivičnog dela kao "Ubistvo u pokušaju" i nije uzeo u obzir članove 12. [Nužna odbrana] i 30. [Dobrovoljni odustanak] KZRK-a.

33. Podnosilac zahteva se obraća Sudu sa navodom da krivično delo nije izvršio umišljajno i voljno, već u stanju jakog duševnog šoka i u samoodbrani, te traži od Suda da se uzmu u obzir članovi 12. [Nužna odbrana] i 30. [Dobrovoljni odustanak] KZRK-a.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31.

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. *Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
2. *Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*

[...]

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6.

(Pravo na pravično suđenje)

1. *Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. Presuda se izriče javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kada to zahtevaju interesi maloletnika ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, nužno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde.*

[...]

Krivični zakonik br. 04/L-082 Republike Kosovo

Član 12.

Nužna odbrana

1. *Delo izvršeno u nužnoj odbrani nije krivično delo.*
2. *Delo je izvršeno u nužnoj odbrani kada ga izvršilac izvrši da bi izbegao nezakoniti, stvarni i neposredan napad na sebe ili drugo lice, a priroda tog dela je srazmerna stepenu opasnosti od napada.*

3. Delo koje je nesrazmerno stepenu opasnosti koje predstavlja napad prekoračuje nužnu odbranu.

4. Kada izvršilac prekorači granicu nužne odbrane, kazna može biti umanjena. Kada izvršilac prekorači granicu nužne odbrane zbog jake traume ili straha od napada, može biti oslobođen kazne.

Član 28.

Pokušaj

1. Lice koje umišljajno preduzme korake ka izvršenju krivičnog dela, ali delo nije dovršeno ili one budu ispunjeni svi elementi krivičnog dela, izvršilo je pokušaj krivičnog dela.

2. Pokušaj krivičnog dela koje je kažnjivo kaznom u trajanju od najmanje tri godine je kažnjiv. Pokušaj drugog krivičnog dela je kažnjiv samo ukoliko je to predviđeno zakonom.

3. Lice koje je pokušalo da izvrši krivično delo kazniće se kao da je to delo izvršilo, ali se kazna može umanjiti.

Član 188.

Laka telesna povreda

1. Svako lice koje nanese lake telesne povrede drugome, koje prouzrokuju:

1.1. privremeno oštećenje ili oslabljenje organa ili dela tela drugog lica;

1.2. privremeno umanjenu radnu sposobnost drugog lica;

1.3. privremenu naruženost drugog lica;

1.4. privremenu smetnju po zdravlje drugog lica, kazniće se novčanom ili kaznom zatvora u trajanju do godinu dana

2. Kada je delo predviđeno stavom 1. ovog člana izvršeno oružjem, opasnim oruđem ili drugim predmetom podobnim da izazove tešku telesnu povredu ili ozbiljnu zdravstvenu smetnju, izvršilac će se kazniti kaznom zatvora u trajanju do tri (3) godine.

[...]

Član 374.

Neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja

1. Svako lice koje ima u vlasništvu, kontroli ili posedu, oružje u suprotnosti sa zakonima koji se odnose na to oružje, kazniće se novčano u visini do sedam hiljada i petsto (7.500) Evra, ili kaznom zatvora u trajanju do pet (5) godina.

[...]

Zakonik o krivičnom postupku br. 04/L-123 Republike Kosovo

Član 407.

Žalba Vrhovnom sudu na presudu Apelacionog suda

1. Protiv presude Apelacionog suda dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu Kosova ako je Apelacioni sud preinačio presudu Osnovnog suda kojom je optuženo lice oslobođeno od optužbe i izrekao presudu kojom ga oglašava

krivim ili kada presudom Osnovnog suda ili Apelacionog suda je izrečena kazna doživotnog zatvora.
[...]

Prihvatljivost zahteva

34. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
35. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. Ustava, kojim je utvrđeno:

“7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

36. U nastavku, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni u Zakonu. U tom smislu, Sud se poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, kojima je utvrđeno:

Član 47. [Individualni zahtevi]

1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.

Član 48. [Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49. [Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. [...]”.

37. Što se tiče ispunjenja gore navedenih uslova prihvatljivosti, Sud ocenjuje da je podnosilac podneo zahtev u svojstvu ovlašćene strane, osporavajući akt javnog organa, odnosno presudu [PAKR. br. 4/2021] Apelacionog suda od 16. februara 2021. godine, nakon što je iscrpeo pravna sredstva.
38. Sud podseća da je podnosilac zahteva, nakon što je primio presudu Apelacionog suda, izjavio žalbu Vrhovnom sudu, koja je odbačena kao nedozvoljena. Shodno tome, “poslednjom odlukom” se smatra presuda

Apelacionog suda, pošto je razmotren i meritum predmeta. Podnosilac zahteva je takođe razjasnio osnovna prava i slobode za koje tvrdi da su mu povređena, u skladu sa zahtevima iz člana 48. Zakona i podneo je svoj zahtev u roku određenom u članu 49. Zakona.

39. Sud se poziva i na pravilo 39. Poslovnika, koje utvrđuje:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

40. Sud podseća da gore navedeno pravilo, zasnovano kako na sudskoj praksi ESLJP-a, tako i sudskoj praksi Suda, omogućava poslednje navedenom da proglasi zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može da proglasi zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti smatra da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39. Poslovnika (vidi slučaj KI04/21, podnositeljka *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26, vidi, takođe, slučaj KI175/20, podnositeljka *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).
41. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao “*očigledno neosnovan*” u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može da sadrži. S tim u vezi, bilo bi tačnije kada bi se o istima govorilo kao o “*očigledno neosnovanim navodima*”. Poslednje pomenuti se na osnovu sudske prakse ESLJP-a mogu svrstati u četiri posebne grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi “*četvrtog stepena*”; (ii) navodi koje karakteriše “*jasno ili očigledno odsustvo povrede*”; (iii) “*nepotkrepljeni ili neobrazloženi*” navodi; i na kraju, (iv) “*haotični ili nategnuti*” navodi. Ovaj koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao “*očigledno neosnovan*” i specifičnosti četiri gore navedene kategorije navoda kvalifikovanih kao “*očigledno neosnovani*” koje su razvijene kroz sudsku praksu ESLJP-a, Sud je usvojio i u svojoj sudskoj praksi, uključujući, ali ne ograničavajući se na slučajeve KI40/20, sa podnosiocem *Sadik Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 20. januara 2021. godine; KI163/18, sa podnosiocem *Kujtim Lleshi*, rešenje o neprihvatljivosti od 24. juna 2020. godine; i KI21/21, sa podnosiocem *Asllan Meka*, rešenje o neprihvatljivosti od 28. aprila 2021. godine).
42. U tom kontekstu, i u nastavku, kako bi ocenio prihvatljivost zahteva, odnosno ocenio da li je u okolnostima ovog slučaja zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će pre svega podsetiti na suštinu slučaja sadržanog u ovom zahtevu i relevantne navode podnosioca zahteva, prilikom čije ocene će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojom je, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom.
43. Sud podseća da je suština slučaja povezana sa činjenicom da je Osnovni sud oglasio podnosioca zahteva krivim za izvršenje krivičnih dela “*Laka telesna povreda*” iz stava 2. u vezi sa stavom 1. člana 188. KZRK-a i “*Neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja*” iz stava 1. člana 374. KZRK-a.

Nakon toga, Apelacioni sud je ukinuo gore navedenu presudu i vratio predmet na ponovno suđenje. Nakon vraćanja predmeta na ponovno suđenje, Osnovni sud je odlučio isto kao i prvi put, oglašavajući podnosioca zahteva krivim za krivična dela "*Laka telesna povreda*" iz stava 2. u vezi sa stavom 1. člana 188. KZRK-a i "*Neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja*" iz stava 1. člana 374. KZRK-a. Protiv ove presude, Osnovno tužilaštvo je izjavilo žalbu Apelacionom sudu. Apelacioni sud je delimično usvojio žalbu Osnovnog tužilaštva, te preinačio presudu Osnovnog suda samo u odnosu na kvalifikaciju krivičnog dela i odluku o kazni, tako što je Apelacioni sud ocenio da su se stekli elementi krivičnog dela "*Ubistvo u pokušaju*" iz člana 178. u vezi sa članom 28. KZRK-a, i izrekao kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) meseca. Protiv presude Apelacionog suda, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Vrhovnom sudu, koju je ovaj odbacio kao nedozvoljenu.

44. Sud podseća da podnosilac zahteva osporava pred Sudom utvrđenje Apelacionog suda, navodeći, u suštini, povredu člana 31. Ustava, jer je po njemu činjenično stanje pogrešno utvrđeno, zanemarujući dokaze i ne uzimajući u obzir druge relevantne članove.
45. Na početku, Sud podseća da je navode koje iznosi pred Sudom, podnosilac zahteva takođe iznosio i pred redovnim sudovima, a koji se odnose uglavnom na pogrešno utvrđeno činjenično stanje, navodeći da on nije umišljajno i voljno izvršio krivično delo za koje je osuđen.
46. S tim u vezi, Sud, pre svega, podseća da Ustavni sud nema nadležnost da odlučuje o tome da li je podnosilac zahteva bio kriv za izvršenje krivičnog dela ili ne. On nema ni nadležnost da ocenjuje da li je činjenično stanje pravilno utvrđeno, odnosno da ocenjuje da li su sudije redovnih sudova imale dovoljno dokaza za utvrđivanje krivice podnosioca zahteva (vidi, u ovom smislu, između ostalog, slučajeve Suda KI128/18, podnosilac *Akcionarsko društvo Limak Kosovo International Airport A.D.*, "*Adem Jashari*", rešenje od 28. juna 2019. godine, stav 55; KI62/19, podnosilac *Gani Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 19. decembra 2019. godine, stavovi 56-57; KI110/19, podnosilac *Fisnik Baftijari*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. novembra 2019. godine, stav 40).
47. U tom kontekstu, Sud, povodom navoda o povredi člana 31, razmatra da li su postupci pred redovnim sudovima, gledano u celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično ili nepristrasno suđenje (vidi, *inter alia*, predmet *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, predstavka br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava, usvojen 10. jula 1991. godine, i vidi, takođe, slučaj Suda KI110/19, gore citiran, stav 41).
48. U konkretnom slučaju, Sud nalazi da podnosilac zahteva smatra problematičnim upravo to što ga je Apelacioni sud osudio za krivično delo bez analize svih dokaza, odnosno onih koji po njegovom mišljenju ukazuju na to da on nije imao nameru da povredi oštećenog, već da ga udalji iz svoje kuće, kao i bez primene drugih relevantnih zakonskih odredbi. Shodno tome, podnosilac zahteva smatra da je na ovaj način povređen član 31. Ustava.
49. Sud, povezujući navode podnosioca zahteva sa činjenicama konkretnog slučaja, nalazi da za Sud nije sporna činjenica da je podnosilac zahteva izvršio krivično

delo "*Neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja*" iz stava 1. člana 374. KZRK-a, pošto je i on sam pred prvostepenim sudom priznao krivicu. U vezi sa navodom da u njegovim radnjama postoje elementi krivičnog dela iz stava 2. u vezi sa stavom 1. člana 188. KZRK-a "*Laka telesna povreda*" kako je odlučio Osnovni sud a ne krivičnog dela "*Ubistvo u pokušaju*" iz člana 178. u vezi sa članom 28. KZRK-a, za koje je osuđen od strane Apelacionog suda, za podnosioca zahteva je sporna kvalifikacija dela, koja je, po njemu, pogrešna i nepravilna.

50. Sud primećuje da je Apelacioni sud, nakon analize svih dokaza u vezi sa slučajem, utvrdio da je podnosilac zahteva kriv za krivično delo "*Ubistvo u pokušaju*" iz člana 178. u vezi sa članom 28. KZRK-a, kao i "*Neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja*" iz stava 1. člana 374. KZRK-a.
51. Sud primećuje da je Apelacioni sud zaključio da ožalbena presuda Apelacionog suda nije zahvaćena bitnim povredama odredaba krivičnog postupka. Međutim, Apelacioni sud je ocenio da je prvostepeni sud pogrešno zaključio da su se u radnjama optuženog stekli elementi krivičnog dela "*Laka telesna povreda*" iz stava 3. u vezi sa stavom 1. člana 188. KZRK-a, a ne krivično delo "*Ubistvo u pokušaju*" iz člana 178. u vezi sa članom 28. KZRK-a. U obrazloženju Apelacionog suda je, između ostalog, navedeno da prekvalifikacija krivičnog dela koju je izvršio prvostepeni sud nije u skladu sa činjeničnim stanjem predmeta, a posebno sa iskazom oštećenog i svedoka. U tom smislu, Apelacioni sud je našao da je iz činjeničnih okolnosti utvrđeno da je optuženi postupao sa umišljajem da liši života oštećenog i da je bio svestan radnji i posledica koje je prouzrokovao pošto je, nakon što iz vatrenog oružja pucao u oštećenog, pobegao sa lica mesta.
52. Prema tome, Sud, u svetlu napred navedenog, smatra da se Apelacioni sud u toku postupka pridržavao načela prava na pravično i nepristrasno suđenje, predviđenog članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP i da je postupao u duhu relevantnih odredbi KZRK-a prilikom utvrđivanja i kvalifikacije krivičnog dela, a iz ovoga se takođe može zaključiti da nije bilo povrede KZRK-a, kako podnosilac navodi u zahtevu, kada nisu uzeti u obzir članovi 12. i 30. KZRK-a.
53. Sud, shodno tome, utvrđuje da je podnosilac zahteva imao pogodnosti kontradiktornog postupka; da je mogao u raznim fazama postupka iznositi tvrdnje i dokaze koje je smatrao bitnima za svoj predmet; da je imao priliku delotvorno pobijati tvrdnje i dokaze koje je iznela suprotna strana; da su redovni sudovi saslušali i ispitali sve njegove tvrdnje koje su, gledano objektivno, bile bitne za rešenje predmeta; da su činjenični i pravni razlozi za pobijanu odluku detaljno izneseni, te je stoga postupak, sagledan u celini, bio pravičan (vidi, *mutatis mutandis*, presudu ESLJP-a od 21. januara 1999. godine, *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, stavovi 29 i 30; vidi, takođe, slučaj Suda KI22/19, podnosilac *Sabit Ilazi*, rešenje od 7. jula 2019. godine, stav 42; kao i slučaj Suda KI128/18, gore citiran, stav 58).
54. Prema tome, Sud primećuje da je obrazloženje Vrhovnog suda, pozivajući se na odgovor na žalbu podnosioca zahteva u vezi sa potvrđivanjem ožalbene presude, jasno i, nakon razmatranja svih postupaka, Sud takođe utvrđuje da postupci pred redovnim sudovima nisu bili nepravilni ili proizvoljni (vidi,

presudu ESLJP-a *Pekinel protiv Turske*, od 18. marta 2008. godine, br. 9939/02, stav 55, vidi, takođe, u ovom kontekstu, između ostalog, slučaj Suda KI22/19, gore citiran, stav 43).

55. Na kraju, Sud zaključuje da navodi podnosioca zahteva o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje zagarantovanog članom 31. Ustava, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešnog tumačenja i primene važećeg zakona prilikom kvalifikacije krivičnog dela predstavljaju (i) navode koji se kvalifikuju kao navodi "četvrtog stepena"; i kao takvi, ovi navodi podnosioca zahteva su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kako je utvrđeno u stavu (2) pravila 39. Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

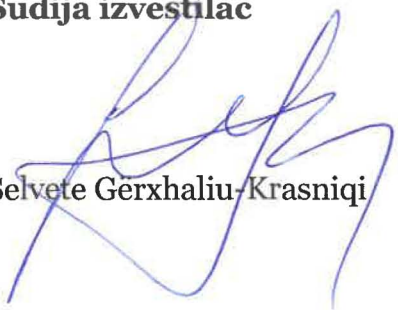
Ustavni sud Republike Kosovo, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 39 (2) Poslovnika, dana 25. novembra 2021. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Selvete Gerxhaliu-Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani

